

PULKOPKOWY (2) *ai*

pułkopkowy (2), [**połkopkowy** *a.* **pułkopkowy**].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak zwykle w kopa oraz -owy); w poł- o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-).

sg f I **pułkopkową** (1). *pl G* **pułkopkowych** (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pułkówek” (2) :

a. *Mający wartość półkopka, tj. 30 groszy (1) :* [Talerów starych 4, półkopkowych talerów 10 *InwMieszcz 1572 nr 173.*]

Wyrażenie: »złoty puolkopkowy« (1): Książdz Biskup Kuiawłki [*obiecał*] łto złotych w monecie puolkopkowych *SarnStat 198*; [Złotych puolkopkowych w monecie fl. 44 we tr[z]osie *InwMieszcz 1569 nr 154*].

b. *Wynoszący 30 groszy (1) :* W zółtych czapkách Zydowie niech chodzą po vlicách, pod winą [= *karą pieniężną*] puolkopkową: wyiawłzy zeby ná dródze byli. *SarnStat 262*.

MFr